

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207893
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5314207893.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobkyne: Mgr. P. N., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. H. N. XXX, XXX XX C. - N., Česká republika, štátny občan Ukrajiny, zastúpenej: JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071, proti žalovanému: N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, zastúpenému: STEHURA & partners, v. o. s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, v konaní o zaplatenie 160.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7C/160/2014-139 zo dňa 27.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca žalobu žalobkyne zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenie § 31 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 524 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Vzhľadom na závery odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie v ďalšom konaní v prvom rade zaoberal platnosťou, resp. neplatnosťou právnych úkonov, od ktorých odvodzuje žalobkyňa svoj právny nárok. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému nárok titulom Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.05.2008 a Dodatku č. 01 k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.10.2008 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom pri uzatváraní zmluvy a dodatku konal za žalovaného splnomocnenec JUDr. Josef Grigorescu Byrtus na základe Plnej moci zo dňa 07.05.2008. Predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávok žalobkyne voči dlžníkovi - spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. v celkovej výške 235.000,- eur za kúpnu cenu 175.000,- eur. Pohľadávka v nominálnej výške 235.000,- eur voči dlžníkovi A.M.S. Czech Trade, s. r. o. vznikla z titulu Zmluvy o krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 01.02.2005, na základe ktorej žalobkyňa poskytla dlžníkovi - spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. finančnú pôžičku vo výške 125.000,- eur a z titulu Zmluvy o krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 15.02.2005, na základe ktorej žalobkyňa poskytla spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. pôžičku vo výške 110.000,- eur. Žalovaný tvrdil, že spoločnosti žalobkyne A.M.S. Czech Trade, s. r. o. zablokovala peniaze políciou, zablokovali účty, pretože bolo podozrenie, že išlo o nejakú trestnú činnosť a advokát JUDr. Byrtus spolu so žalobkyňou vymysleli, ako tie peniaze napriek blokácii z firmy dostať a vytvorili si fiktívny dlh s tým, že mu mali dĺžiť peniaze a že on ich dá na exekúciu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný namietal, že malo ísť o fiktívny dlh, súd prvej inštancie mal

za to, že bolo potrebné v prvom rade posúdiť platnosť, resp. neplatnosť zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci uzavretých medzi žalobkyňou a spoločnosťou A.M.S. Czech Trade, s. r. o. dňa 01.02.2005 a dňa 15.02.2005. V čase, keď došlo k uzavretiu predmetných zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci, bol konateľom spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. manžel žalobkyne Ing. A. N., a to od 10.02.2005 do 15.06.2005 a následne od 16.01.2007 bola konateľkou spoločnosti žalobkyňa. Tvrdenie žalovaného, že v spoločnosti žalobkyne A.M.S. Czech Trade, s. r. o. zablokovala peniaze polícia, zablokovali účty, pretože bolo podozrenie, že išlo o nejakú trestnú činnosť, mal súd prvej inštancii preukázané z uznesenia polície ČR Krajského riaditeľstva polície Moravsko-sliezského kraja, Územný odbor Frýdek - Místek, č. j. KRPT-178022-98/TČ-2013-070281-275 zo dňa 18.04.2014, v ktorom je uvedené, že finančné prostriedky vo výške 238.000,- eur sa nachádzali na bankovom účte spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. a boli uznesením policajného orgánu Polície ČR, Útvaru odhaľovania korupcie a finančnej kriminality podľa § 79a ods. 1 Trestného poriadku zaistené. Predmetné zmluvy o krátkodobej finančnej výpomoci boli uzatvorené podľa ustanovení § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka, to znamená, že išlo o zmluvy o pôžičke. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie vecí, druhové určenie prenechaných vecí, dočasnosť a povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke má reálnu povahu, čoho dôsledkom je, že k jej vzniku sa nevyžaduje iba splnenie definovaných podstatných náležitostí, ale jej vznik je daný až okamihom reálneho plnenia veriteľa. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzatvorenie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie vecí dlžníkovi. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa finančné prostriedky spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. skutočne odovzdala, teda nebolo preukázané, že žalobkyňa tejto spoločnosti skutočne finančné prostriedky požičala. Žalobkyňa v konaní nesie dôkazné bremeno na preukázanie ňou tvrdených skutočností, a keďže žalovaný namietal, že bol vytvorený fiktívny dlh, bola povinná preukázať, že nešlo o fiktívny dlh, a že finančné prostriedky na základe zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci skutočne spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. ako dlžníkovi odovzdala. Nakoľko súd prvej inštancie nemal preukázané, že by reálne boli finančné prostriedky dlžníkovi spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o. zo strany žalobkyne poskytnuté/odovzdané ako pôžička, nemal tým preukázané splnenie jedného z pojmových znakov zmluvy o pôžičke, a to prenechanie vecí. Nakoľko nie je preukázaný základný pojmový znak zmluvy o pôžičke, a to prenechanie vecí, to znamená, že nebolo preukázané, že medzi žalobkyňou a spoločnosťou A.M.S. Czech Trade s. r. o. vznikol právny vzťah z pôžičky.

4. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo preukázané, že medzi žalobkyňou a spoločnosťou A.M.S. Czech Trade s. r. o. vznikol právny vzťah z pôžičky titulom zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci, keďže nebolo preukázané, že by v skutočnosti boli finančné prostriedky odovzdané, nemôže byť následne platná ani zmluva o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok z titulu týchto zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom vstúpi nový veriteľ, ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka, ktorá vznikla platne, pokiaľ nie je jej postúpenie vylúčené. Nemožno však postúpiť pohľadávku, ktorá platne nevznikla. Napokon súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko nie je možné postúpiť neexistujúcu pohľadávku, preto je Zmluva o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.05.2008 spolu s Dodatkom č. 01 zo dňa 21.10.2008 absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu o postúpení časti pohľadávky v znení jej Dodatku č. 01 ako absolútne neplatný právny úkon, zaoberal sa ďalej tým, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a dospel k záveru, že nie je možné v danom prípade aplikovať ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, pretože žalovaný sa na úkor žalobkyne neobohatil. Uvedené vyplýva z nesporných tvrdení oboch strán, že finančné prostriedky neboli vyplatené žalovanému, ale boli vyplatené JUDr. Byrtusovi. Keďže žalovanému neboli žiadne finančné prostriedky vyplatené, nejde v danom prípade o bezdôvodné obohatenie.

5. Tiež sa súd prvej zaoberal aj platnosťou plnej moci udelenej žalovaným JUDr. Josefovi Grigorescu Byrtusovi dňa 07.05.2008. Žalovaný namietal, že predložené plnomocenstvo udelené žalovaným JUDr. Byrtusovi je tzv. procesné splnomocnenie, avšak splnomocnenec nie je oprávnený miesto neho vykonávať žiadne hmotnoprávne úkony a na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok bolo potrebné špeciálne splnomocnenie, kde by bolo presne špecifikované, o aké osoby ide, o akú sumu ide, čo v danom plnomocenstve chýba. Z predloženej Plnej moci zo dňa 07.05.2008 vyplynulo, že osobitná generálna plná moc bola udelená k zastupovaniu vo veci postúpenia pohľadávky Ing. A. N. a P. N. za spoločnosť A.M.S. Czech Trade, s. r. o., IČ: 268 17 489. V predmetnej plnej moci nebolo špecifikované, o aké konkrétne pohľadávky malo ísť. Z plnej moci vyplynulo, že išlo o pohľadávky Ing. A. N. a P. N.,

teda pohľadávky, ktoré mala nielen žalobkyňa, ale aj jej manžel Ing. A. N.. Zmluvu o postúpení časti pohľadávky však uzatvárala len žalobkyňa ako postupiteľ, taktiež aj Dodatok č. 01 k tejto zmluve a túto zmluvu v znení jej dodatku neuzatváral Ing. A. N.. Z plnej moci zároveň vyplynulo, že malo ísť o zastupovanie vo veci postúpenia pohľadávky za spoločnosť A.M.S. CHECH Trade, s. r. o., teda nie je zrejmé, či išlo o postúpenie pohľadávky Ing. A. N. a P. N. za spoločnosť A.M.S. Czech Trade, s. r. o. (v plnej moci je nesprávne uvedené obchodné meno spoločnosti, správne malo byť pravdepodobne uvedené A.M.S. Czech Trade, s. r. o.), ktorej konateľkou v tom čase bola P. N. alebo išlo o pohľadávku voči spoločnosti A.M.S. Czech Trade, s. r. o., ktorá skutočnosť však z tejto plnej moci jednoznačne nevyplývala. Z predloženej plnej moci zároveň nevyplývalo, o akú konkrétnu pohľadávku malo ísť, teda aký bol právny titul jej vzniku a ani aká bola výška pohľadávky. Vzhľadom na obsah plnej moci zo dňa 07.04.2008 nebolo možné podľa súdu prvej inštancie možné konštatovať, že týmto úkonom žalovaný udelil plnú moc JUDr. Byrtusovi na zastupovanie vo veci uzavretia zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.04.2008 v znení jej dodatku, na základe ktorej si uplatňuje žalobkyňa nárok v tomto konaní a predmetná plná moc je neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Na základe uvedeného JUDr. Josef Grigorescu Byrtus nebol oprávnený uzavrieť zmluvu o postúpení časti pohľadávky za žalovaného ako postupníka pre vyššie uvedené nedostatky Plnej moci zo dňa 07.04.2008, a preto mal súd prvej inštancie za to, že aj z tohto dôvodu je Zmluva o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.04.2008 v znení jej Dodatku č. 01 neplatný právny úkon.

6. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.05.2008 spolu s Dodatkom č. 01 zo dňa 21.10.2008 je absolútne neplatný právny úkon a nárok uplatnený žalobkyňou na zaplatenie sumy 160.000,- eur s príslušenstvom uplatnený titulom tejto zmluvy je nedôvodný, žalobu zamietol. Z rovnakého dôvodu sa nezaoberal žalovaný vznesenou námietkou premĺčania. Pokiaľ ide o svedecké výpovede Ing. A. N. a S. K., ktorí vypovedali k okolnostiam týkajúcim sa návštevy žalovaného v roku 2011 na Slovensku a telefonickému komunikácii so žalovaným, súd vyhodnotil ich výpovede ako právne irelevantné v danej právnej veci.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v spore úspech v plnom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

8. V zákonnej lehote žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu, pričom dôvodila, že s rozhodnutím okresného súdu a najmä jeho odôvodnením, že plná moc je neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť, nesúhlasí a rozhodnutie okresného súdu je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné a nie je dostatočne odôvodnené vzhľadom na vykonané dokazovanie. Z obsahu plnej moci zo dňa 07.05.2008, ktorú žalovaný udelil JUDr. Josefovi Grigorescu Byrtusovi, jednoznačne vyplýva, že mu udelil zvláštnu generálnu plnú moc. V uvedenej plnej moci je jednoznačne špecifikované, na aké úkony žalovaný splnomocnil JUDr. Josefa Grigorescu Byrtusa ako svojho advokáta a tento podľa jeho pokynu postupoval, o čom svedčí uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.05.2008 v znení Dodatku č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.10.2008. Podľa odvolateľky, ak žalovaný s takýmto postupom podľa udelenej plnej moci advokáta nesúhlasil, mal jednoznačne postupovať podľa ustanovenia § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo žalovaný do dnešného dňa neurobil, a preto sa ani nemôže úspešne dovolávať absolútnej neplatnosti udelenej plnej moci zo dňa 07.05.2008 a ani nemôže konštatovať, že plná moc je neurčitá a nezrozumiteľná, a teda aj neplatná. Z udelenej plnej moci je podľa žalobkyne jednoznačne preukázané, že adresát JUDr. Josef Grigorescu Byrtus bol objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, a to najmä, keď ako splnomocnenec bol advokát. Teda podľa udelenej plnej moci zo strany žalovaného postupoval podľa jeho pokynov a k tomu jednoznačne smeruje, že úkon, na ktorý bol splnomocnený advokát žalovaného, bol aj určitý a určitosť úkonu predstavuje postúpenie pohľadávky, keďže sa nejednalo o neurčitý právny úkon. Preto navrhla, aby súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrhu v plnom rozsahu vyhovie, resp. rozhodnutie zruší a vráti na ďalšie konanie.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie. Poukázal pritom na to, že okresný súd zamietol žalobu hlavne z toho dôvodu, že Zmluva o postúpení pohľadávky v znení jej Dodatku č. 1 je absolútne neplatný právny úkon, rovnako ako splnomocnenie, ktoré mal udeliť JUDr. Josefovi Grigorescu Byrtusovi, je neplatné. Z plnej moci nie je zrejmé, či išlo o

postúpenie pohľadávky osôb Ing. A. N. a P. N., alebo či išlo o pohľadávku voči spoločnosti A. M. S. Czech Trade, s. r. o. Je teda zrejmé, že Zmluva o postúpení pohľadávky v časti plnej moci je podľa žalovaného nejasná, nezrozumiteľná a neurčitá, a preto ide o neplatný právny úkon. Preto sa domáha potvrdenia rozsudku.

10. V replike sa vyjadrila žalobkyňa v tom zmysle, že sudca vo svojom rozsudku sa prakticky nezaoberal obsahom podanej žaloby. Žalovaný sa nevyjadril k podstate podaného odvolania, len stručne skonštatoval, že okresný súd vykonal všetky dôkazy a vo veci správne rozhodol. Preto sa žalobkyňa v celom rozsahu pridrižiava dôvodov odvolania a z opatrnosti, že sa nejedná o fiktívne pôžičky a fiktívne úkony, predložila výpis z účtu Volksbank zo dňa 28.02.2005, zmluvu o pôžičke zo dňa 14.02.2005, zmluvu o krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 01.02.2005, potvrdenie o prijatí krátkodobej finančnej výpomoci zo dňa 01.02.2005, vrátane výpisu z účtu Volksbank zo dňa 31.03.2005. Navrhla rozsudok zmeniť.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

13. Podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

14. Podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

15. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa predovšetkým hmotnoprávnu oblasť, pričom procesnoprávnu oblasť zahŕňa len vtedy, keď sa týka procesných podmienok. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale nie zákonnosťou konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo, s výnimkou procesných podmienok. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaobera inými procesnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Odvolateľka v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvej inštancie prihladne odvolací súd len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvej inštancie nevyskytli vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, potom odvolací súd na tieto vady neprihladne.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobkyne, uvedenými v odvolaní, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

17. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému žalobou doručenu súdu dňa 14.08.2014 zaplata sumy 160.000,- eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 16.08.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Uvedeného zaplata sa domáhala, že so žalovaným uzatvorila dňa 30.05.2008 Zmluvu o postúpení časti pohľadávky a dňa 21.10.2008 Dodatok č. 01 k Zmluve o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.05.2008. Žalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy o postúpení časti pohľadávky, ako i pri dodatku bol zastúpený JUDr. Josefom Grigorescu Byrtusom. Na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky a Dodatku č. 01 k tejto zmluve bola dohodnutá kúpna cena 175.000,- eur, ktorá mala byť splatná do 15 dní od vymoženía postupujúcej pohľadávky od dlžníka. Pohľadávka bola vymožená, a to súdnym exekútorom JUDr. Jánom Grosamom, EÚ Praha 6, Česká republika a táto čiastka bola dňa 15.08.2011 prevedená na účet splnomocneného zástupcu žalovaného JUDr. Josefa Grigorescu Byrtusa. Žalobkyňa z čiastky 175.000,- eur obdržala prostredníctvom spoločnosti Damon Company, s. r. o. čiastku 15.000,- eur. Žalobkyňa preto tvrdila, že má voči žalovanému pohľadávku vo výške 160.000,- eur, nakoľko splnomocnený zástupca žalovaného túto čiastku žalobkyňi neuhradil a žalobkyňi bola spôsobená splnomocneným zástupcom žalovaného škoda vo výške 160.000,- eur. Splnomocnený zástupca žalovaného dňa 10.05.2012 zomrel a proti jeho osobe bolo uznesením Polície ČR, Krajské riaditeľstvo polície Moravsko-sliezského kraja, Územní odbor Frýdek-Místek, č. j. KRPT-178022-98/TC-2013-070281-275 zo dňa 18.04.2014 odložené trestné konanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm.

c) Trestného zákona platného v Českej republike. Ďalej uviedla, že žalovaný v plnom rozsahu nesie zodpovednosť za konanie splnomocnenca, pretože nevykonal riadne kroky, aby žalobkyňa bola vo svojej pohľadávke uspokojená a žalovaný je priamo zodpovedný za uspokojenie pohľadávky v prospech žalobkyne. Žalobkyňa viackrát vyzvala žalovaného, naposledy prostredníctvom advokátskej kancelárie dňa 29.05.2014 o zaujatie stanoviska k náhrade škody, resp. vyplateniu pohľadávky, ale žalovaný na tieto výzvy žiadnym spôsobom nereagoval.

18. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané, že medzi žalobkyňou a spoločnosťou A. M. S. Czech Trade, s. r. o. vznikol právny vzťah z pôžičky titulom zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci, keďže nebolo preukázané, že by v skutočnosti boli finančné prostriedky odovzdané spoločnosti A. M. S. Czech Trade, s. r. o., teda, že nebolo preukázané, že žalobkyňa tejto spoločnosti skutočne finančné prostriedky požičala. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa v konaní nesie dôkazné bremeno na preukázanie ňou tvrdených skutočností a keďže žalovaný namietal, že bol vytvorený fiktívny dlh, bola povinná preukázať, že nešlo o fiktívny dlh a že finančné prostriedky na základe zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci skutočne spoločnosti A. M. S. Czech Trade, s. r. o. ako dlžníkovi odovzdala. Nakoľko potom súd prvej inštancie nemal preukázané, že by reálne boli finančné prostriedky dlžníkovi spoločnosti A. M. S. Czech Trade, s. r. o. zo strany žalobkyne poskytnuté, odovzdané ako pôžička, nemal tým preukázané splnenie jedného z pojmových znakov zmluvy o pôžičke, a to prenechanie vecí.

19. Okrem toho zamietol žalobu žalobkyne aj z toho dôvodu, že pokiaľ nebolo preukázané, že medzi žalobkyňou a spoločnosťou A. M. S. Czech Trade, s. r. o. vznikol právny vzťah z pôžičky titulom zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci, nemôže byť následne platná ani zmluva o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok z týchto zmlúv o krátkodobej finančnej výpomoci. Podľa súdu prvej inštancie postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom vstúpi nový veriteľ, ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka, ktorá vznikla platne, pokiaľ nie je jej postúpenie vylúčené. Nemožno však postúpiť pohľadávku, ktorá platne nevznikla. Napokon súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko nie je možné postúpiť neexistujúcu pohľadávku, preto je Zmluva o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.05.2008 spolu s Dodatkom č. 01 zo dňa 21.10.2008 absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené závery súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že v rozhodnutí vyššie uvedené dôvody, pre ktoré bol návrh žalobkyne zamietnutý, nekorešponujú s odvolacím dôvodom uplatneným žalobkyňou v odvolaní.

20. Odvolacie námietky žalobkyne v odvolaní, nedotýkajú sa dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že tieto odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní žalobkyne nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

21. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobkyne za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Žalobkyňa v odvolaní rezignovala na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzila len na tvrdenie o platnosti plnej moci, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu a z opravného prostriedku možno vyvodiť, že s právnym názorom súdu prvej inštancie ani len nepolemizuje, nestotožňuje sa s ním, a to bez relevantnej reakcie na konkrétne nosné dôvody meritórneho rozhodnutia.

22. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Z tohto pohľadu odvolacia námietka, týkajúca sa platnosti plnej moci udelennej žalovaným JUDr. Josefovi Grigorescu Byrtusovi nie je spôsobilá zmeniť závery súdu prvej inštancie, týkajúce sa neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol.

23. Odvolací súd neprihliadol ani k vyjadreniu žalobkyne, ktoré sa týka toho, že sa nejedná o fiktívne pôžičky a fiktívne úkony, ohľadne ktorých predložila aj 2 výpisy z účtu Volksbank zo dňa 28.02.2005, resp. 31.03.2005, nakoľko rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Pokiaľ by aj žalobkyňa tieto skutočnosti uviedla v odvolaní, k čomu však nedošlo, jednalo by sa o novoty v odvolacom konaní podľa ustanovenia § 366 písm. d) CSP, keďže prostriedky procesného útoku, alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, k čomu však taktiež nedošlo.

24. Za nedôvodné považoval odvolací súd námietky odvolateľky o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Vo všeobecnosti je náležitou východiskovou úvahou žalobkyne o nevyhnutnosti

riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia zodpovedá povinnosť súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak súd vyhodnotí tieto dôvody zjavne jednostranne a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za svojvoľné, naopak, rozsudok vyčerpávajúcym spôsobom zodpovedal všetky právne relevantné otázky, ktoré súviseli s uplatneným nárokom. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Je výlučne na ťarchu odvolateľky, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložila relevantnú, respektíve akúkoľvek protiargumentáciu. Nakoľko odvolacie dôvody žalobkyne boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie a neboli zistené ani vady, týkajúce sa podmienok konania, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

26. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k nároku na náhradu konania.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane

pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)